

Torhamn den 15 mars 2011

Christina Carlsson
Socialstyrelsen Region Syd
Box 4106
203 12 Malmö

Kopia: Teresia Sevall, Socialstyrelsen Malmö
Suzanne Frank, Landstingsråd

Dokumentation angående Eilert Tordsson, 21937/2010

Möte den 14 mars 2011 angående Lex Maria-utredningens utlåtande med

Verksamhetschef Solveig Svensson
Chefläkare Andrea Christoffersson
Processansvarig Nils-Erik Petersson
Utvecklingsledare Bengt-Olof Gustavsson
Sara Tordsson, Eilerts hustru
Ann-Marie Karlsson, Eilerts mamma och undertecknad

Mötet hade tillkommit på initiativ av oss anhöriga. Vi ville framförallt höra verksamhetschefens syn och inställning till det skedda efter Socialstyrelsens yttrande och vilka åtgärder som vidtagits efter detta. Vi hade inte fått någon kopia på det yttrande som Socialstyrelsen begärt av verksamheten och som vi vet inkommit.

Yttrandet överlämnades till oss och lästes igenom. Av denna framgick bl a att en policy för anhörigas roll i verksamheten framtagits. Vi anhöriga har vid våra kontakter med psykiatrin upplevt fördomsfulla synpunkter om vårt engagemang i Eilerts läkarbesök och behandling. Detta trots att det enligt professor Bo Runesson vid Karolinska Institutet sedan två decennier tillbaka i utbildningen inom psykiatrin trycks väldigt hårt på anhörigas betydelse både vid det akuta skedet, under behandlingen och vid utskrivningen. Dessa fördomar måste bort och psykiatrins personal måste godtaga att vi anhöriga är specialister på den patient som söker hjälp. Vi är därför mycket positiva till att denna policy nu tagits fram och hoppas att den också efterlevs vid Vuxenpsykiatrin i Växjö.

En händelseanalys, nr 20795, hade genomförts och sammanfattningen av denna, sid 2 i analysen, gicks igenom, dels händelsen/risken och dels förslag till åtgärd. Vår reaktion när vi läst igenom var både för Sara och mig något som kan liknas vid chock eller bestörtning. Trots att vi är mycket väl medvetna om vad som hänt kändes det omstörtande att i svart på vitt nu se detta. Hur kan en verksamhet i många år drivas med en så uppenbar brist på struktur och på utbildningsinsatser i för oss självklara basala kunskaper, som vi tar för givet måste finnas i en bransch där det handlar om den hjälpsökandes liv? Hur många har tidigare drabbats? Slutrapporten bifogas.

Vi framförde mycket stark kritik till verksamhetschefen för hennes oförmåga att kvalitetssäkra verksamheten. Vi vet inte hur Eilerts liv skulle ha blivit om han hade fått den hjälp han frivilligt sökte den 27 maj 2010. **Men han borde och skulle ha fått en chans men det fick han inte!** Han skrevs ut nästa dag för att han bedömdes för frisk! Hans försök att få hjälp av Vuxenpsykiatrin kantas av misstag, inkompetens, slarv, nonchalans, okunskap om journalskrivning och bortslarvade livsviktiga remisspapper som aldrig återfunnits. Vi hade trott att verksamhetschefen hade utnyttjat sin skyldighet/rättighet att, vad gäller främst en läkare som enligt vår mening påverkar patientsäkerheten, ha avstängt honom från arbetet under tiden utredningen hos HSAN/Socialstyrelsen pågick. Men detta har hon inte gjort med hänvisning till att han är fast anställd!

Vi framförde också vår besvikelse att det från verksamhetschefen, trots möjlighet att uttala sig i media, inte uttryckt något som helst beklagande till oss anhöriga för det inträffade. Trots den skarpa kritik på alla plan som Socialstyrelsen uttalat om verksamheten. Det skulle ha känts bra för oss att få ett erkännande att så allvarliga misstag begicks att vi förlorade vår älskade Eilert.

Vi anhöriga har plågats och plågas fortfarande av skuld över att vi inte förstod hur sjuk Eilert var. Obesvarade frågor som vi ställer oss att vi inte förstod att Eilert inte kunde ta ansvar för sin sjukdom utan att vi borde ha gjort det. Nu vill vi lägga tillbaka ansvaret där det hör hemma - hos den/de som är ansvariga för Vuxenpsykiatrin i Kronoberg.

Vi har dokumenterat och skickat otaliga skrivelser om händelseförloppet till berörda myndigheter, personal och politiker för att förhoppningsvis kunna förändra och förbättra. Vi måste nu samla kraft och gå vidare och ta ansvar för våra liv. Vår innerliga önskan är att de förändringar som nu genomförs inte enbart blir pappersprodukter. Vi kan i våra tankar tycka och verkligen mena att dessa förbättringar är bra för kommande patienter, men vi kan aldrig känna glädje eftersom det är på bekostnad att Eilert inte längre finns hos oss.

Vi avvaktar nu de anmälningar vi gjort till HSAN och vilka överlämnats till Socialstyrelsen för åtgärd.

Uppläst och godkänt av Sara Tordsson

Ann-Marie Karlsson
Sandhamnsvägen 49
370 42 Torhamn
0761368420

www.tillminneaveilert.se

(Denna sida är en minnessida men avsikten är också att den skall bli en kunskapskälla för andra. Sidan är under uppbyggnad och samtliga dokument som upprättats kommer så småningom att finnas där.)